

طرح واره درمانی برای طرح واره درمانگر

جو آن فارل

آیدا شاو

مقدمه:

جفری یانگ

وندی بهاری

ترجمه:

دکتر حسن حمیدپور

امیر کاروان

فهرست

فصل ۱: طرح واره درمانی برای طرح واره درمانگر	۱۵
فصل ۲: مدل مفهومی طرح واره درمانی	۲۵
فصل ۳: راهنمای کارآموزان	۶۳
فصل ۴: راهنمای تسهیل گران	۸۳
بخش ۱: پیوند عاطفی و امنیت بخشی: آمادگی برای خودیاری در طرح واره درمانی	۹۵
قسمت ۱: پیوند عاطفی و امنیت بخشی	۹۷
قسمت ۲ - برنامه ریزی مقدماتی	۱۰۷
بخش ۲: درک مشکل اصلی شما با استفاده از مفاهیم طرح واره درمانی	۱۱۱
قسمت ۳: آشنایی با شکل گیری طرح واره های ناسازگار اولیه	۱۲۳
قسمت ۴: داستان های تجارب کودکی و تصاویر قابل ارزیابی	۱۳۱
قسمت ۵: مفهوم سازی مشکل در طرح واره درمانی	۱۴۱
بخش ۳: برنامه ریزی تغییر - پایش، تحالیل مستله، هدف گزینی	۱۵۳
قسمت ۶: کارکرد ذهنیت ها در زندگی فلی شما	۱۵۵
قسمت هفت ۷: برنامه تغییر طرح واره درمانی شما	۱۶۷
بخش ۴: آغاز تغییر - ذهنیت: آگاهی و تنظیم	۱۷۷
قسمت ۸: آگاهی از ذهنیت های مقابله ای ناسازگار	۱۷۹
قسمت ۹: برنامه تنظیم ذهنیت های مقابله ای ناسازگارتان	۱۸۷
قسمت ۱۰: آگاهی از ذهنیت منتقد ناکارآمد تان	۱۹۷
قسمت ۱۱: برنامه تنظیم ذهنیت منتقد ناکارآمد	۲۰۷
قسمت ۱۲: تقویت ذهنیت بزرگسال سالم تان	۲۱۷
قسمت ۱۳: نقد و بررسی میزان پیشرفت و برنامه ریزی برای تغییرات بیشتر	۲۲۷
بخش ۵: مداخلات تجربی تغییر ذهنیت	۲۴۱
قسمت ۱۴: آگاهی از ذهنیت کودک تکانشی / بی انضباط یا عصبائی	۲۴۳
قسمت ۱۵: آگاهی از ذهنیت کودک آسیب پذیر تان	۲۵۵
قسمت ۱۶: برنامه تنظیم ذهنیت کودک آسیب پذیر شما	۲۶۷
قسمت ۱۷: مبارزه با ذهنیت های منتقد ناکارآمد خودتان	۲۷۷
قسمت ۱۸: بهبود ذهنیت کودک آسیب پذیر تان	۲۸۹

۲۹۹.....	بخش ۶: حفظ و تقویت تغییر.
۳۰۱.....	قسمت ۱۹: یافتن و تقویت ذهنیت کودک شاد شما
۳۰۹.....	قسمت ۲۰: تقویت دسترسی به ذهنیت بزرگسال سالم‌تان
۳۲۳.....	بخش ۷: خلاصه پرسش‌های اندیشه‌ورزی.
۳۲۵.....	منابع

فصل ۱

طرح واره درمانی برای طرح واره درمانگر

مقدمه

به شما خوش آمد می گوییم که قصد دارید کتاب طرح واره درمانی برای طرح واره درمانگر را مطالعه کنید. این کتاب، نتیجه سال‌ها تسهیل‌گری در گروه درمانی با رویکرد طرح واره برای حل و فصل مشکلات خودمان و تأمل درباره فرآیندهای گروهی است. هدف ما این بوده است که از پرتو درک تجارب مراجعان مان بتوانیم به بینش جدیدی درباره مسائل شخصی و حرفه‌ای مان دست یابیم و بتوانیم این بینش را به عرصه عمل وارد کنیم.

هر دوی ما اعتقاد داریم که فرآیند تمرین‌ورزی / اندیشه‌ورزی، مؤلفه‌ای مهم در آموزش و یادگیری روان‌درمانی است، حتی اگر ضروری‌ترین مؤلفه محسوب نشود. مؤلفه تمرین‌ورزی، تنها بخشی از دوره تمرین‌ورزی / اندیشه‌ورزی است. اندیشه‌ورزی نیز اهمیتی هموزن تمرین‌ورزی دارد. سؤال‌های مربوط به اندیشه‌ورزی را از تجارب بالینی کارآموزان دوره‌های آموزشی خودمان اقتباس کرده‌ایم. تجارب بالینی کارآموزان می‌تواند برای کار حرفه‌ای روان‌درمانی، راهگشا و مؤثر واقع شوند. تمرین‌ورزی / اندیشه‌ورزی با دریافت روان‌درمانی شخصی تفاوت دارد. تمرکز روان‌درمانی بر مسائل و تجارب شخصی است و هدف عمده دوره‌های تمرین‌ورزی / اندیشه‌ورزی بر راهبردهای آموزشی است. اگرچه تفاوت آشکاری بین تجارب شخصی زندگی مان و تجارب بالینی با بیماران وجود دارد، با این حال ما بر هر دوی این تجارب تأکید می‌کنیم (بنت - لوی، تاویتس، هارهوف و پری، ۲۰۱۵).

ماتی ده سال گذشته به عنوان بخشی از آموزش طرح واره درمانی، برنامه تمرین‌ورزی / اندیشه‌ورزی را در ده کشور دنیا اجرا کردیم. اعتقاد داریم که کارآموزان از برنامه تمرین‌ورزی / اندیشه‌ورزی منفعت و سود زیادی کسب کرده‌اند. این اعتقاد ما هم براساس تجارب شخصی مان است که از بازخوردهای روان‌درمانگران در کشورهای مختلف کسب شده است و هم این که مبتنی بر شواهد پژوهشی است (خلاصه‌ای از این شواهد پژوهشی را بنت - لوی و همکارانش ۲۰۱۵ ارائه کرده‌اند). دوره‌های آموزشی تمرین‌ورزی / اندیشه‌ورزی را هم در قالب گروه ارائه کرده‌ایم و هم در قالب فردی. معتقدیم که تمرین‌های این دوره‌های آموزشی باعث شده است که خویشتن بزرگسال خودمان تقویت شود. این خویشتن

بزرگسال به ما اجازه داده است که در طول این سال‌ها بتوانیم با مراجعان چالش‌آفرین و خلاقی کار کنیم که مبتلا به اختلال شخصیت شدید بوده‌اند. درمانگران کارآموز در این دوره، بازخوردهای بسیار مثبتی به ما داده‌اند. کارآموزان در این دوره‌ها اعتقاد دارند که به عنوان درمانگر، آگاهی بیشتری نسبت به خودشان پیدا کرده‌اند، تکنیک‌های طرح واره درمانی را مؤثرer به کار می‌گیرند و دنیا از دریجه دید مراجعان می‌نگرند. به برخی از این بازخوردهای مثبت در ابتدای کتاب اشاره شده است. از این که به عنوان درمانگران و آموزش‌دهندگان صاحب صلاحیت این فرصت برای ما فراهم شد که چنین کتابی بنویسیم و بتوانیم تجربه به کارگیری طرح واره درمانی را در گروه‌های وسیع‌تری از درمانگران پیاده کنیم، بسیار خوشحال و خرسندیم. کتاب دیگری تا به حال در زمینه تمرين‌ورزی / اندیشه‌ورزی برای طرح واره درمانگران نوشته نشده است. به نوعی این کتاب اولین کتاب در این زمینه محسوب می‌شود. در این فصل، ابتدا خلاصه‌ای از تمرين‌ورزی / اندیشه‌ورزی ارائه می‌کنیم. آن‌گاه به منطق و زیربنای علمی این کار می‌پردازیم. مؤلفه‌های مهم آموزش طرح واره درمانی را بیشتر بازگو می‌کنیم. خلاصه‌ای از یافته‌های پژوهشی دوره تمرين‌ورزی / اندیشه‌ورزی را در اختیار شما قرار می‌دهیم و «طرحی کلی» از مطالب کتاب را به شما ارائه می‌دهیم.

تمرين‌ورزی / اندیشه‌ورزی چیست؟

تمرين‌ورزی / اندیشه‌ورزی، نوعی برنامه آموزشی برای روان‌درمانگران محسوب می‌شود که با انجام تمرين‌ورزی شروع می‌شود و به اندیشه‌ورزی نوشتاری ختم می‌گردد. این برنامه آموزشی باعث ساختارمندی تجارب درمانی می‌شود. به این اعتبار، درمانگران مداخلات طرح واره درمانی را درباره خودشان به کار می‌گیرند و همچنین سؤال‌هایی را پاسخ می‌دهند که باعث تسهیل اندیشه‌ورزی می‌گردد. درمانگران در فرآیند اندیشه‌ورزی به سؤال‌های مربوط به نوع تجربه‌شان درباره به کارگیری مداخلات طرح واره درمانی پاسخ می‌دهند. همچنین در این سؤال‌ها به دنبال پاسخگویی به این موضوعات هستند که تجارب درمانی شان چه اثری بر کار آنان در رابطه با مراجعان و تأثیر متقابل این بینش بر درک عمیق طرح واره درمانی گذاشته است. برای طی این فرآیند از ۲۰ بخش استفاده کرده‌ایم که به نظر ما برای کاربرد حرفه‌ای و پیشرفته طرح واره درمانی ضروری هستند. ممکن است این کتاب از برخی جنبه‌ها شبیه کتاب‌های خودبیاری باشد که برای مراجعان نوشته شده است. با این حال تفاوتی اساسی بین این کتاب خودبیاری (برای درمانگران) با سایر کتاب‌های خودبیاری (برای مراجعان) وجود دارد. ما در این کتاب به دلایل به کارگیری این مداخلات پرداخته‌ایم. همچنین در عین حال که بر تجارب درمانی شما متمرکز شده‌ایم، نحوه به کارگیری این روش را برای کار حرفه‌ای با مراجعان نیز به شما می‌آموزیم. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره طرح واره درمانی و نحوه به کارگیری مداخلات طرح واره‌ای می‌توانید به دو کتاب قبلی ما رجوع کنید (فارل و شاو، ۲۰۱۲؛ فارل و شاو، ۲۰۱۴).

منطق زیربنایی تمرين ورزی / اندیشه ورزی

این کتاب می‌تواند برای طیف وسیعی از درمانگران و دانشجویان روان‌شناسی مؤثر و مفید واقع شود. ممکن است علاوه‌نامه باشد که درباره طرح واره درمانی مطالب بیشتری بیاموزید یا ممکن است در حال طی کردن مراحل اولیه آموزش در حوزه طرح واره درمانی باشد یا شاید هم در طرح واره درمانگری صاحب صلاحیت و با تجربه باشد. این کتاب می‌تواند برای تمامی این افراد آموزنده باشد. فروید معتقد بود که روان‌درمانگران باید خودشان تحت روان‌درمانی قرار بگیرند. در چنین شرایطی، فرآیند درمان، مرکز بر خویشتن درمانگر است که طی روان‌درمانی بروز پیدا می‌کند. چنانچه درمانگر بتواند باورها، مفروضه‌ها، هیجان‌ها و رفتارهایش را که در فرآیندهای بین فردی حاکم بر رابطه درمانی فعال شده‌اند بشناسد و به شیوه‌ای سازنده با این مؤلفه‌ها برخورد کند، از قابلیت درمانگری خوبی برخوردار است.

سفران و سیگل (۱۹۹۶) معتقدند که چنین فرآیندی، بخش مهمی از موفقیت شناخت درمانی را تشکیل می‌دهد. اغلب درمانگران که در فرآیند آموزش طرح واره درمانی شرکت کرده‌اند، تجربه تکمیل پرسشنامه‌های مهمی، از جمله پرسشنامه طرح واره یانگ (YSQ) و پرسشنامه ذهنیت طرح واره‌های (SMI) را داشته‌اند. این پرسشنامه‌ها به منظور شناسایی طرح واره‌های ناسازگار اولیه و ذهنیت‌های طرح واره‌ای درمانگران اجرا شده است. این افراد همچنین دقیقاً مثل مراجعان، تجارب خودشان را در قالب فرم‌های مفهوم‌سازی طرح واره درمانی سازمان‌دهی می‌کنند. درمانگرانی که در دوره‌های طرح واره درمانی شرکت می‌کنند باید به این حد از توانمندی برسند که در تجربه کار با مراجعان بتوانند به محض فعال شدن طرح واره‌ها یا ذهنیت‌ها به فرمول‌بندی تجربه خودشان دست یابند. این کار، بخش مهمی از دوره‌های آموزشی و ناظرات بالینی در طرح واره درمانی است. نتایج پژوهش هارهوف (۲۰۰۶) نشان داد که شایع‌ترین طرح واره‌های درمانگران در دوره‌های آموزشی طرح واره درمانی عبارتند از معیارهای سخت‌گیرانه، استحقاق و ایثارگری. هارهوف در همین راستا پیشنهاد می‌کند که درمانگران حوزه طرح واره درمانی باید در دوره‌های آموزشی و ناظرات بر کار بالینی بتوانند اثرات بالقوه تحریب‌گر این طرح واره‌ها و ذهنیت‌ها را در فرآیند درمان شناسایی کنند. او اعتقاد دارد که طرح واره استحقاق ممکن است جبران افراطی برای موقعیت ناخوشایند فردی تلقی شود که تحت آموزش و یادگیری قرار گرفته است. اندیشه ورزی، بخش مهم و ضروری دوره‌های ناظرات بر کار بالینی در طرح واره درمانی است. هم درمانگر و هم ناظر بالینی باید بتوانند هیجان‌ها، احساسات، افکار و نگرش‌های خود را به محض فعال شدن بشناسند و درک کنند و بتوانند این فرآیندها را هشیارانه دنبال نمایند. این بخش از مهارت‌ها برای درمانگر و ناظر بالینی، سخت ضروری و لازم به شمار می‌روند.

در مدل طرح واره درمانی بر اهمیت خویشتن درمانگر تأکید شده است. مدل طرح واره درمانی بر این فرض اساسی بنا شده است که سرمنشأ مشکلات روان‌شناختی، نقص‌های فرزندپروری است که باعث ناکامی در ارضاء نیازهای هیجانی اساسی شده است. خاستگاه مشکلات روان‌شناختی را باید در